

РЕШЕНИЕ

№ 24027

гр. София, 19.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 11.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7476** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката. Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано заедно от всеки двама от управляващите А. А. К., Х. П. Х. и Й. Ш., чрез юрисконсулт К. К., срещу Решение № Ж-527 от 20.06.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на „Електроразпределение Север“ АД са дадени следните задължителни указания: 1. В едномесечен срок от получаване на настоящото решение да издаде Становище за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа с изх.№ ПУПРОК- 1514/23.03.2024г. или да издаде ново становище по реда и при условията на чл.117, ал.5 до ал.7 вкл.от ЗЕ, съобразено и чл.14, ал.1 и чл.39, ал.2 от ПИКЕЕ, като се съобрази със закона и изложените в решението мотиви; 2. В седмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила и противоречие с материалния закон. В основни линии се излагат аргументи за това, че обекта, за който се иска присъединяване е извън строителните граници на населеното място и независимо, че за същия е налична

промяна на предназначението на земеделската земя и подробен устройствен план. Сочи се, че в случаят следва да бъде приложена разпоредбата на чл.33, ал.4 от Наредба № 1 от 17.03.2017г. като цената за присъединяване на клиент в територии извън регулация на населените места се определя на базата на действително направените разходи за присъединяван по индивидуален проект. Твърди се и не спазване на установената форма на акта, както и липса на мотиви. Жалбоподателят моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява, депозирано е писмено становище, в което обосновава наличие на правен интерес от оспорването, поддържат се аргументите изложени в жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноси и прави възражение за прекомерност на претендираните адвокатски хонорари.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юрк. Б., който оспорва жалбата и моли решението на комисията да бъде потвърдено като законосъобразно. Претендира разноси. В депозираните писмени бележки излага подробни съображения за законосъобразността на решението на КЕВР.

Заинтересованата страна - „ХОЛЗПЛАЦ“ ЕООД, се представлява от адв. Т., който моли жалбата да се остави без уважение. Претендира разноси и предоставя писмени бележки. В същите излага съображения за недопустимост на жалбата поради липса на правен интерес. Подробно са изложени и аргументи за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 79-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

В КЕВР е подадена жалба с вх. № Е-11Х-00-111/10.05.2024г. от „ХОЛЗПЛАЦ“ ЕООД срещу „Електроразпределение Север“ АД, в същата се оспорват условията за присъединяване на обекта на жалбоподателя, посочени от „Електроразпределение Север“ АД в издаденото от дружеството Становище с изх. № ПУПРОК-1514/21.03.2024г. Жалбоподателят е направил искане за промяна на реда и условията за присъединяване на неговия обект, разписани в цитираното становище на Е., а именно вместо по чл. 21, ал. 5 от Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, отм. ДВ., бр. 28 от 2 април 2024г. (Наредба № 6 отм.), присъединяването да се извърши по реда на чл. 117, ал. 5 от Закона за енергетиката.

На основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката КЕВР е изпратила подадената жалба до „Електроразпределение Север“ АД за извършване на проверка и изпращане на становището на дружеството по нея.

Становището на енергийното дружество, ведно с документи по преписката, е получено в КЕВР на 31.05.2024г., от тях е видно, че:

Дружеството е издало Становище за присъединяване на обект „Логистичен център за складова и търговска дейност“ в [населено място], м. „Габровското“ ПИ 14218.30.17

за трифазно електрозахранване с предоставена мощност 30 kW към електроразпределителната мрежа по реда на чл. 21, ал. 5 от Наредба № 6 отн. с изх. № ПУПРОК- 1514/23.03.2024г. Съгласно становището, електрозахранването ще се изгради от клиента и ще се осъществи чрез:

1. Изграждане на трафопост, тип БКТП/МБПП 20/0.4kV, 1x1000 kVA, с местоположение в имота на клиента, на удобно за обслужване място, с лице към път, като се осигури технологична възможност на „Електроразпределение Север“ АД за достъп до съоръженията;

2. Изграждане на кабелна линия 20 kV с кабели, тип 3xNA2XS(F)2Y-1x185/25 мм² 12/20(24) kV, от килия средно напрежение (СрН) в БКТП „Запад“, Г. до новоизграден трафопост, тип БКТП/МБКТП 20/0.4 kV:

3. Изграждане на кабелна канална система с тръби в бетонов кожух от новоизграден трафопост, тип БКТП/МБКТП 20/0.4 kV до път, чрез изграждане на необходимия брой кабелни шахти и полагане на необходимия брой PVC тръби с резерв Ф140 - 2 броя и Ф110 - равен на броя свободни изводни полета в табла ниско напрежение (НН) на трафопоста. Кабелните шахти да бъдат с вътрешни размери (дължина, широчина и височина) не по-малки от 1700x1200x1500 мм;

4. Монтаж на електромерно табло на фасадата на новоизграден трафопост, тип БКТП/МБПП 20/0.4 kV и захранването му по подходящ начин от табло НН на същия;

5. Монтаж на средство за търговско измерване и необходимата предпазна и комутационна апаратура в електромерното табло.

От електромерното табло по подходящ начин да се захрани локалното табло на обекта.

С оспореното Решение № Ж-527 от 20.06.2024г. на КЕВР е приела жалбата на „ХОЛЗПЛАЦ“ ЕООД за основателна и на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на „Електроразпределение Север“ АД са дадени следните задължителни указания: 1. В едномесечен срок от получаване на настоящото решение да издаде Становище за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа с изх.№ ПУПРОК- 1514/23.03.2024г. или да издаде ново становище по реда и при условията на чл.117, ал.5 до ал.7 вкл.от ЗЕ, съобразено и чл.14, ал.1 и чл.39, ал.2 от ПИКЕЕ, като се съобрази със закона и изложените в решението мотиви; 2. В седмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

За да достигне до посочените изводи, комисията е взела предвид, че съгласно чл. 21, ал. 5 от Наредба № 6 отн. лицето, с което се сключва договор за присъединяване, може да поеме задължение за проектирането на съоръженията за присъединяване и изграждането им. Акцентирано е, че „ХОЛЗПЛАЦ“ ЕООД не е заявил това и не приема да поеме такова задължение при условията за присъединяване на чл. 21, ал. 5 от Наредба № 6 отн.

Отчетено е, че обектът на жалбоподателя ще бъде единственият захранен от новоизградените присъединителни съоръжения, т.к. същият се явява единствен клиент (небитов) на разглежданото ново електрозахранване, поради което и желанието на същия присъединяването на обекта му да бъде по реда и при условията на чл. 117, ал. 5 от ЗЕ е обосновано и законосъобразно.

Направени са изводи, че „ХОЛЗПЛАЦ“ ЕООД има право да бъде присъединен към електроразпределителната мрежа по реда и при условията на чл. 117, ал. 5 до ал. 7

вкл. от ЗЕ и чл. 14, ал. I и чл. 39, ал. 2 от ПИКЕЕ, а също така, че при присъединяване на обекта на жалбоподателя по този ред, няма да настъпят утежняващи условия от гледна точка, както на техническото изпълнение, така и на финансови загуби за дружеството оператор на електроразпределителната мрежа.

Взета е в предвид и визията на мрежовия оператор за развитието на електроразпределителната мрежа в даден район, както и инвестиционните намерения на същия, но е посочено, че тези дейности не може и не следва да се прехвърлят в тежест на неговите настоящи или бъдещи клиенти. Изложени са аргументи свързани с разпоредбата на чл. 2. ал. 1 от Наредба № 6 от м.

Посочено е, че в процедурата по присъединяване по чл.117, ал.5 до ал.7 от ЗЕ интересите на „Електроразпределение Север“ АД са защитени, предвид разпоредбата на чл. 117, ал. 8 от ЗЕ.

В заключение е прието, че случая „Електроразпределение Север“ АД е издало писмено становище по реда на чл. 12, ал. 1 от Наредба № 6 от м. за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа при условията на чл. 21, ал. 5 от Наредба № 6 от м., в което се е съобразило изцяло и единствено със своите нужди от бъдещо развитие на мрежата, инвестиции и техническо изпълнение, които се явяват прекомерни на потребностите на настоящия жалбоподател, без да се отчита желанието на последния, заявено писмено пред електроразпределителното дружество. В конкретния случай, доколкото настоящият жалбоподател се явява единствен небитов клиент, „Електроразпределение Север“ АД следва да се съобрази с този факт с писмено заявеното желанието на клиента му, като издаде писмено становище за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа при условията на чл. 117, ал. 5 до ал. 7 вкл. от ЗЕ.

Решението е връчено на „Електроразпределение Север“ АД на 26.06.2024г., поради което подадената на 10.07.2024г. жалба до АССГ е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 148, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013г.

В хода на съдебното производство е приобщена административната преписка и представените от страните писмени доказателства; становище изх. №1514/02.07.2024г. /л.127-132 от делото;/ покана изх. №7000837/18.09.2024г. /л.133 от делото;/ фактура /л.134;/ договор изх.№ПУРОК-1514 ДППОК-318/17.09.2024г. /л.135-143;/ фактура /л.144;/ писмо изхК-EDN-3470/ 25.09.2024г./л.145;/ писмо Зам.кмет на Общ.Г. № УТ-03-01-53#2/ 17.07.2024г. /л.156/.

Административен съд София-град, III отделение, 79 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Наведеното възражение от страна на процесуалния представител на заинтересованата страна, че липсва правен интерес от обжалването, предвид изпълнение от страна на „Електроразпределение Север“ АД на дадените в обжалвания акт задължителни предписания- не се споделя от съдебния състав. Задължителните предписания на КЕВР подлежат на предварително изпълнение и съобразно разпоредбата на чл.13, ал.9 от ЗЕ, обжалването не спира изпълнението им. В същата разпоредба, законодателят е предвидил и недупостимост на искане за спиране на изпълнението на решенията на комисията с такъв предмет. Предвид горното, обжалването на административния акт е единствената възможност на адресата на същият в настоящия случай да реализира

правото си на защита. В тази връзка, въпреки фактическото изпълнение на задължителните предписания, е наличен правен интерес за „Електроразпределение Север“ АД да обжалва административния акт, доколкото това се явява единствената форма на защита срещу същият и предвидените в него задължения за дружеството жалбоподател.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл.22, ал.1, т.2 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Според чл.22, ал.5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл.147, ал.2 от нея когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал.1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл.145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Съгласно чл.116, ал.7 от ЗЕ условията и редът за присъединяване към съответната мрежа, за преустановяване на присъединяването или снабдяването с електрическа енергия и границата на собственост между електрическите съоръжения се определят с

наредба, приета от комисията - Наредба № 6 от 24.02.2014г. отм. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Съгласно параграф 4 на Наредба №6 в сила от 02.04.2024г. незавършените процедури по присъединяване на обекти на клиенти, на обекти на производители на ток извън тези по ЗЕВИ и на обекти на оператори на електроразпределителните мрежи към електропреносната мрежа, започнали преди влизане в сила на тази наредба, се довършват по досегашния ред. В тази връзка, доколкото процедурата за присъединяване на обекта на „ХОЛЗПЛАЦ“ ЕООД е започнала с искане № 6716312/19.12.2023г. то и приложима е Наредба № 6 от 24.02.2014г. отм. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

В разпоредбата на чл.21, ал.5 от Наредба № 6 от 24.02.2014г. отм. е предвидено, че лицето, с което се сключва договорът за присъединяване, може да поеме задължение за:

1. проектирането на съоръженията за присъединяване по ал. 1;
2. изпълнение на определен вид строителни и монтажни работи по присъединяването по работния проект по ал. 1;
3. изграждане на съоръженията по ал. 1.

От материалите по делото се установява, че „ХОЛЗПЛАЦ“ ЕООД не се е съгласила да поеме посочените задължения при условията за присъединяване. В тази връзка и определеният ред за присъединяване от „Електроразпределение Север“ АД е неприложим в настоящия случай.

Не се спори по делото, а и видно от приложените по делото документи, се установява, че за местността „Габровското“, където е и спорният обект, попада в обхвата на действащия ПУП на [община]. Намира се в землището на [община], но извън строителните граници на същото. За същия има одобрен „ПУП-ПЗ“, съгласно заповед №1986/02.10.2023г. на Зам.-кмет на [община]. Установява се също, че в КК на местността, процесния имот е с идентификатор 14218.30.17, както и, че е променено предназначението от вид на територията Земеделска в Урбанизирана, начин на трайно ползване – за складова база.

От така изложеното по-горе, съдът намира за безспорно обстоятелството, че обектът за присъединяване идентификатор 14218.30.17, местност „Габровското“ на [община] е извън строителните граници на населеното място. Независимо от това, доколкото липсва съгласие за присъединяване по реда на чл.21, ал.5 от Наредба № 6 от 24.02.2014г. отм. , то и правилно е прието, че не са налице законовите изисквания за присъединяване по посочения ред от „Електроразпределение Север“ АД. Предвид гореизложеното, правилно КЕВР е приел, че законосъобразният ред за присъединяване на обекта на „ХОЛЗПЛАЦ“ ЕООД е този по чл.117, ал.5 до ал.7 вкл. от ЗЕ доколкото се установяват всички законови предпоставки за това. Въпросният текст сочи, че: *ал.5 електрическите уредби високо и средно напрежение, които служат за снабдяване с*

електрическа енергия само на един небитов клиент, се изграждат за негова сметка и са негова собственост. Електрическите уредби високо и средно напрежение остават собственост на клиента и в случаите на присъединяване с директен електропровод на производител на електрическа енергия към уредбата на клиента за снабдяването му с електрическа енергия. В разпоредбата на ал.б е посочено, че в случаите, когато електропроводите високо и средно напрежение, чрез които уредбите по ал. 5 се присъединяват към електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, не са елементи на тези мрежи, те се изграждат от клиента и са негова собственост, а в ал.7 електрическите съоръжения ниско напрежение, които се намират в имотите на клиентите и са разположени след границите на собственост на съоръженията, се изграждат за тяхна сметка и са тяхна собственост. Безспорно е, че в случаят се касае за присъединяване на един небитов клиент, какъвто се явява обекта на „ХОЛЗПЛАЦ“ ЕООД и съответните законови разпоредби са приложими за присъединяването на същият.

Неоснователни са и възраженията за липса на основание за приложение на чл. 14, ал. 1 и чл. 39, ал. 2 от Правилата за измерване на количеството електрическа енергия (ПИКЕЕ), тъй като същите касаели единствено вече присъединени обекти. Въпросните разпоредби сочат: „При отдаване на електрическа енергия от електропреносната мрежа, съответно електроразпределителната мрежа, към клиент, **мястото на измерване е на страната с по- високо напрежение на понижаващия трансформатор на клиента** (ако има такава трансформация) или в мястото на присъединяване на клиента към електропреносната, съответно електроразпределителната мрежа.“; „Когато мястото на измерване не съвпада с мястото на присъединяване, данните от измерването могат да бъдат приведени към мястото на присъединяване по начин, договорен между оператора на съответната мрежа и страната, чиято енергия се измерва.“. Изложените аргументи, че тези разпоредби касаят единствено вече присъединени обекти, се опровергават от самите разпоредби, които сочат, че регулират и присъединяването на обектите.

С оглед на тези данни, които са били застъпени и в становището на жалбоподателя и доколкото по делото не се установи друго, съдът намира, че КЕВР е изследвала в пълнота и е обсъдила доводите на разпределителното дружество във връзка с техническата възможност и начините за това във връзка присъединяването на обекта, с оглед нормативните и технически изисквания за експлоатация на енергийните

съоръжения, както и относно това дали са предписани възможно най-оптималните и икономически обосновани условия за присъединяване на обекта.

В допълнение, следва да бъде посочено, че процесният административен акт не противоречи на целта на закона. Решението на КЕВР е постановено изцяло в съответствие със закона. Отчетени са всички изрично посочени в чл.117, ал.5 до ал.7 вкл. от ЗЕ чл. 14, ал. 1 и чл. 39, ал. 2 от ПИКЕЕ и критерии, като е взет под внимание принципа за справедливо разпределяне на разходите на присъединяване между отделните групи клиенти, съобразно определените обективни фактори и с оглед обществената значимост. Именно предоставената от закона възможност на КЕВР за самостоятелна преценка на предвидените от законодателя критерии, в пределите на своята оперативна самостоятелност, обосновават валидността на процесното решение.

В обобщение на изложеното дотук, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът и заинтересованата страна има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя, в размер от 200 лева за юрисконсултско възнаграждение на процесуалния представител на ответника и 740 лева адвокатски хонорар за процесуалния представител на заинтересованата страна. Липсват основания за намаляване на посочените разноски, предвид фактическата и правна сложност на делото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 79-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Север“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано заедно от всеки двама от управляващите А. А. К., Х. П. Х. и Й. Ш., срещу Решение № Ж-527 от 20.06.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на „ХОЛЗПЛАЦ“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] адвокатско възнаграждение в размер на 740 (седемстотин и четиридесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.